

ország, amint azt már megírtuk, elhallgatta az esetet. Szombaton délelőtt aztán már tovább ment a rendőrség. Szücs József és a felesége aláírásával akarta igazolni, hogy nem is igaz, nem is történt meg a brutalitás.

Somogyi Szilveszter dr főkapitány kijelentette, hogy Szücs József és a felesége szombaton délelőtt visszavonták a panaszukat. Tévédtek az előző vallomásukban, mert a rendőrszobában őket senki nem bántalmazta. A főkapitány jegyzőkönyvbe vette ezt a vallomást és lázas gyorsasággal kopogtatta már a gépiró-kisasszony a rendőri krónikát, amely újból cáfolta volna a lapok hiradásait. A hagyományos pech azonban most sem hagyta el a rendőrséget. A városháza folyosóján ugyanis újságírók találkoztak a Szücs-házaspárral.

— Maguk visszavonták a följelentésüket? — kérdezték az újságírók.

— Vissza bizony, — felelte Szücs.

— Hiszen magukat megpofozták és kilökték a rendőrszobából.

— *Hát igen.*

— Akkor miért vonták vissza a panaszukat?

— *Nem mondhatjuk meg.*

Az újságírók nyomban jelentették az esetet a főkapitánynak. Somogyi Szilveszter dr a szobájába hívatta a házaspárt.

— Az előbb azt vallották, hogy nem bántalmazták magukat az őrszobában.

— *Igen.*

— Most meg azt mondják, hogy bántalmazta a rendőr.

— *Igen.*

— Hát csakugyan megütötték magukat az őrszobában?

— *De meg ám.*

— Láttam maga, hogy megütötték az urát? — kérdezte a főkapitány az asszonyt.

— De láttam ám. *A rendőr úgy pofonverte az uramat, hogy majd beleszédült szegény!*

A főkapitány erre új jegyzőkönyvet tett föl az esetről, a régit pedig megsemmisítette. A gépirókisasszony erre abbahagyta a cáfolat kopogtatását.

A Stefánia-sétányon történt vérengzés ügyében még mindig tart a vizsgálat. *Mind a három rendőr tagad.* Vallomásuk szerint Raáb Alajos kereskedő provokálta a vérengzést. A rendőrapaescok vallomása azonban vízbe esett, a valóság az, hogy minden ok nélkül durván inzultálták a társaságot.

A rendőrlégénység kétes elemeit ki kell irtani a rendőrség kötelékéből. Ez épen úgy érdeke a közbiztonságnak, mint a rendőrségnek. Egy-egy ilyen brutalitás bemocskolja az egész testületet, ez pedig egy csöppet sem kellemes azokra, akik kifogástalanul végzik a munkájukat.

Forradalom a köztársaság ellen. Lisszabonból jelentik, hogy az ifjú köztársaságot veszedelem fenyegeti. A monarchisták szövetség az anarchistákkal, visszaszerzendők az elűzött király trónját. Hétfőre tervezték az államesinyt Oportóban, ahol ki akarták hirdetni a forradalmi diktaturát, amely azután szétkeresse a köztársasági parlamentet és újra kikiáltja a királyságot. *Az államesiny kudarcot vallott,* mert a köztársasági kormány idejében megneszelte és a forradalmi vezéreket összefogdosta. A veszedelem még nem mult el a legifjabb köztársaság feje felett. *Országszerte kitört az általános sztrájk,* amelyet a monarchisták szerveztek. — Lisszabonból jelentik, hogy ott a sztrájkoló közuti alkalmazottak az utcákon nagy tüntetéseket rendeztek és teljesen megakadályozták a közuti forgalmat. Costa Artur szenátor, Costa Alfonz fivérét, midőn elhagyta a parlament épületét, kövekkel megdobálták. A szenátor revolverlövésekkel védekezett. *Három bomba robbant föl a Don Pedro-téren,* amikor épen nagy embertömeg lepte el a teret. Az első hírek szerint egy ember meghalt, sokan megsebesültek.

A szegedi ügyvédi kamara nem politizál.

— A választmány határozata. —

(*Saját tudósítónktól.*) Ismeretes az az indítvány, amelyet Kószó István dr szegedi ügyvéd nyújtott be több társa nevében a szegedi ügyvédi kamarához. Kószó indítványában azt kérte, hogy mondja ki a szegedi ügyvédi kamara június 29-ikén tartandó közgyűlésén, hogy a Lukács-kormány politikájával nem ért egyet és Tisza István gróf Házelnök törvénytelen eljárását pedig a leghatározotabban elítéli.

Érdekes, hogy Kószó István dr indítványát, alig néhány ügyvéd írta alá, mikor is a szegedi ügyvédi kamara kerületébe több mint háromszáz ügyvéd tartozik. Épen az ügyvédek képezik a vidéki intelligencia gerincét és így nem csodálható, hogy nagyhangú frázis puffogatásnak, ócska demagógiának az ügyvédek nem ülnek fel. Sőt, hogy mennyire tisztában vannak a kormány politikájának helyes-ségével és mennyire méltányolják Tisza István gróf erélyes fellépését, amely nélkül soha többé a magyar parlamentben a tanácskozás rendje és a munka tisztelete helyre nem állott volna, azt mutatja eléggé az ügyvédi kamara választmányának mai határozata. Mert bármennyire is szerették volna az ellenzékesdit játszó ügyvéd urak egy erkölcsi testület közgyűlését felhasználni arra, hogy politikai vitákba bocsátkozva, saját erejét az egyenetlenkedéssel gyengítse, a *kamara mai választmánya nagy szótöbbséggel kimondta, hogy politikai kérdések tárgyalása nem tartozik hatáskörébe.*

Ma délután 3 órakor kezdődött az ügyvédi kamara választmányának rendes ülése, mely azzal foglalkozott, hogy Kószó István dr és társai ismert indítványát milyen javaslattal vigye a közgyűlés elé. A választmány ülésén Rósa Izsó dr elnökölt, a folyó ügyeket pedig Végman Ferenc dr, titkár referálta. A kisebb ügyek letárgyalása után végül Kószó dr indítványára került a sor.

A választmányi ülésen, tekintve az érdekes tárgysorozatot, két vidéki kivétellel, az összes választmányi tagok megjelentek. A kérdés fölött való vita során három álláspont jutott kifejezésre. Az első szerint: Kószó indítványát *helyeslőleg* terjessze a közgyűlés elé. Ennek az álláspontnak alig egy-két pártfogója akadt, ezek is maguk az indítványt tevők voltak. A másik álláspont az volt, hogy a választmány javasolja a közgyűlésnek az indítvány *elvetését.* A harmadik a legtárgyilagóbb pedig amellelt érvelt, hogy a kérdést *le kell venni a napirendről,* mert az ügyvédi kamara nem azért van, hogy politizáljon.

Hosszas vitatkozás után az elnök szavazásra bocsátotta a kérdést és *nagy szótöbbséggel akként határozott a választmány,* hogy a következő javaslattal terjesszi az indítványt a közgyűlés elé:

„Az ügyvédi rendtartásról szóló törvény szorosán körülírja az ügyvédi kamara hatáskörét, ebből pedig a *politikai tartalmu kérdések tárgyalása ki van zár-*

va. Ennél fogva Kószó István dr és társainak indítványát azzal a javaslattal terjesszük a közgyűlés elé, *hogy afelett terjen napirendre!*

A közgyűlés június 29-én lesz és minden jel arra vall, hogy óriási többséggel akceptálni is fogja a választmány határozatát, mert Szgeeden is tudják, hogy a munkapárt, élén a kormánnyal, dolgozik egyedül a nemzet javára és nem azok, akik szónoklással vélnek mindent elintéztnek.

Az egyszakos törvényjavaslat sorsa.

— A kormány-javaslat intenciói. —

(*Saját tudósítónktól.*) Nevezetes, hogy arról a törvényjavaslatról, melyet a kormány az 1848. évi IV-ik törvénycikk értelmezéséről és kiegészítéséről a minap a Házban beterjesztett, Lukács László miniszterelnök a beterjesztés alkalmával úgy nyilatkozott, hogy ezt a javaslatot csak *majd ősszel, ha szükség lesz rá,* fogja a kormány a Házzal letárgyaltatni.

Egyelőre úgy volt, hogy a javaslat a Ház a nyári vakációja előtt a bizottságban sem kerül tárgyalás alá. Annál nagyobb feltűnést keltett az az elhatározás, hogy a közigazgatási bizottságot, amelyhez a javaslat előkészítés végett utalták, ma délutánra összehívták s a bizottság már most letárgyalta az ellenzék megfélemezését célzó törvényt.

Arra nézve, hogy a bizottság után a Ház is tárgyalja-e a javaslatot, egyelőre nem történt döntés s valószínű, hogy erre csak az ősszel fog majd sor kerülni.

Bécsből táviratozzák a Budapesti Tudósítónak: A *Pol. Korr.* Budapestről keltezett hosszabb közleményben foglalkozik az 1849. évi IV. törvénycikk értelmezéséről és kiegészítéséről szóló törvényjavaslattal, mely az engedetlenkedő kizárt képviselők esetleges mandátumvesztéséről kíván intézkedéseket statuálni s azt írja, hogy *az ellenzék a kormány javaslatának intencióit tökéletesen félreérti. A javaslat nem irányul semmiféle ellenzék ellen, egyáltalában semmiféle kisebbség és semmiféle párt ellen.* Célja, hogy a szomorú tapasztalatok alapján és szigorúan *az igaz parlamentarizmus szellemében* nem annyira az elnöknek, mint inkább a képviselőháznak hatalmi jogkörét kiépítse és kiegészítse, úgy hogy önmagát fékentarthassa, méltóságát megóvhassa és *munkaképességét biztosíthassa.* A kormánytól, amely ebből a bizonyára minden elismerésre méltó szándékból indul ki, távol áll az, hogy a javaslatot már most, a nyári szünet előtt és a duzzogó ellenzék távollétében egyoldalú a munkapárttal elintéztesse.

A kormánynak erős a reménye, hogy *az ellenzék az ősz beálltaig mai taktikájáról lemond,* addig önmagától is észretér s a nyári szünet után a parlament tanácskozásaiban ismét cselekvően részt vesz. Ebben az esetben az ellenzék vagy *önmaga belátja a kormányjavaslat céljának helyességét és ehez hozzájárul,* vagy pedig mégis magatartása révén normális